

Recenzja rozprawy doktorskiej ks. mgr. lic. Zbigniewa Łukasika

pt. *Troska Kościoła w Polsce o dobra kultury po Soborze Watykańskim II. Studium teologicznopastoralne,*

napisanej pod kierunkiem ks. dr. hab. Zbigniewa Zaremskiego, prof. UMK w Katedrze Teologii Praktycznej, Toruń 2021

Zagadnienie wartości kultury w życiu człowieka i wspólnoty eklezjalnej zostało podjęte podczas obrad ostatniego soboru i znalazło swoje odzwierciedlenie w stosowanych dokumentach. Ojcowie soborowi przypomnieli, że człowiek dochodzi do prawdziwego i pełnego człowieczeństwa przez kulturę. To właśnie w kultywowaniu dóbr i wartości naturalnych przejawia się jego doskonałość. Kultura jest dobrem i zarazem dziedzictwem każdej ludzkiej wspólnoty (KDK 53, 59). Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że Bóg przemawiał do człowieka *stosowanie do stanu kultury właściwego różnym epokom* (KDK 58). Owocem zakorzenienia wiary w danej społeczności są jej przejawy w kulturze. Stanowią one nie tylko cenne świadectwo przodków, ale przede wszystkim pomagają w swoisty sposób współczesnym ludziom wzrastać w wierze. To wszystko sprawia, że problematyka dotycząca troski Kościoła w Polsce o dobra kultury, podjęta przez ks. mgr. lic. Zbigniewa Łukasika, jest ciągle aktualna i warta poruszania w publikacjach naukowych.

Merytoryczna ocena pracy

Dysertacja składa się ze wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia, bibliografii, wykazu skrótów i wykazu tabel. Całość liczy 236 stron.

We Wstępie Autor zawarł wszystkie niezbędne informacje, wprowadzając w tematykę pracy badawczej, której cechą szczególną jest interdyscyplinarność. Prezentowane zagadnienia wchodzą w zakres teologii pastoralnej, prawa kanonicznego, nauk o sztuce oraz

